

Repeta

2009 május 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [1](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Azután még írogatok, mert eszembe jutott a „kitalált középkor”-hoz néhány adalék. Említett Bakay Kornél beszámolt egy hadjáratról, ha jól emlékszem, 953-ban esett. Amikor is Bulcsú, Lehel és harmincezer társuk végigdúlta Nyugat-Európát.

Tették ezt a néhány nyári hónap alatt, váltott lovakon vágatva, mert mindenki kett?-négy lóval indult, felfogatva száwide kolostort, elfoglalva még több várat, eközben megtéve öt hónap alatt háromezer kilométert. Végül Cordobánál (!) álltak meg, hogy miért, az rejtély maradt, arról nem regél a német nyelv? forrás, hiszen ezzel a lendülettel átúszathattak volna akár Afrikába is! Na de kérem, ezt a fegyvernemet úgy hívják, hogy huszárság. Nyilvánvalóan magyar, helyesebben: hun találmány, és nyilvánvalóan korszakalkotó jelent?ség? a hadászatban. Ámbár várat ostromolni nem igazán alkalmas, mert ahhoz kiegészít? m?szaki felszereltség szükséges, hacsak nem fából tákolták azt a várat, mert akkor szüret: gyújtónyilakkal fel lehet égetni. Lóhátról remekül lehet a másik katonát aprítani, falat törni már bajos. Falat törni nehéz készülékekkel lehet, azok nélkül meg kell mászni, valamilyen trükköt kitalálva beszökni, bármelyik megoldásra van példa eleinkt?!, de mindenképpen hosszadalmas tevékenység. Tehát: vagy nem voltak k?várok, vagy nem volt hadjárat, de mindenképpen van oklevél (vagy évkönyv, annales), amely a fenti vitézkedést *hazudja* nekünk. És e tekintetben mindegy, hogy a cselekmény a kitalált id?szakra esett-e, mindenképpen lehetetlen.

Semmiképpen sem szeretném ?seimet sérteni. Atilától a Corvin-közig mindenkor megállták helyüket, mert tették dolgukat, de nem voltak Batmanek, legfeljebb az ellenség szemében. Jut eszembe, néhai Tobak Tibor veterán vadászpilóta egyik könyvéb?l tartalmilag idézem, ami nála is idézet: a második világháborúban Magyarországot els?ként elértek amerikai repül?sök, akik akkor sem szerették, ha az ellenség visszal?tt, rémülten panaszkodtak. „- Hitler bevetette utolsó tartalékait. Ezek ?rültek, nem ismerik a félelmet. Négy-öt géppel megtámadják száz bombázónkat, és szörny? károkat okoznak, teljesen védtelenek vagyunk velük szemben!” Nos, mint kés?bb kiderült, összekeverték a felségjeleket, és a legendás veszprémi Pumásokról beszéltek.

Tehát nem arról van szó, hogy történelmünk becsülete a legkisebb kárt szenvedné a goromba hamisítások miatt. Ellenkez?leg. Helyére kerül az állítólagos honfoglalás, mert mint Pap Gábor megfogalmazta, felt?n? a pontosan háromszáz éves különbség az „avarok” els? bejövetele és az Árpádnak tulajdonított dátum között: 595 és 895. (Figyelem! Nem 896, mert azt a korabeli parlament jelölte meg, mivel nem készültek el id?ben a díszletek az ünnepekre.) Márpedig szerz?nk, Heribert Illig, hangsúlyozott óvatossággal, 297 évre teszi a kitalált, csakis a naptárban létez? id?szakot. Akkor hogyan is néz ki a Kárpát-medence kora középkori története? Valószínűleg igazán pontosan soha nem fogjuk megtudni. De ennél valószínűbb, hiszen leírta a krónikás, hogy Atilla és Álmos között öt emberölt? telt el, ami a korabeli számítás szerint cirka százötven év, és stimmel: Atilla elhunyt 453-ban, Álmos 595-ben. Atilla birodalma kiterjedt nyugatról, az Alpoktól ki tudja milyen keleti távolságokra, ha a Dont nevezzük meg, mint határt, talán nem hibázunk nagyot. Hogy nyugaton meddig ért? Magyarország határa Géza idejében nyugaton még Melkt?l távolabb esett, hiszen ott Gézának vára állt, márpedig várat ellenséges területen építeni és fenntartani nem szokás, keleten pedig, helyi szájhagyomány szerint, a Szeret folyó volt ugyanaz a határ. Márpedig az a fogalom, hogy „országhatár”, *kétségkívül azt a területet jelöli, amelyen az adott ország lakossága, saját szokásai szerint, saját vezet?i alatt él.* Tehát a Birodalom százötven év alatt elszenvetde a fentebb említett trianont: a Dontól a Szeretig feladni kényszerültünk keleti területeinket, és az id?szak végén egy jelent?s tömeg, a beolvadást elkerülend?, Álmos és Árpád vezetésével bevonult a Kárpát-medencébe.

Hogy a nyugatot meddig lakták be a hunok, arra elgondolkodtató adat a svájci Val d'An-niviers története. Lakossága ugyanis, mint már többé-kevésbé köztudott, hun leszármazottnak tartja magát, és ezt különféle tárgyi-néprajzi eszközökkel elég jól bizonyítják is. Legkü-lönösebb emlékü az a bizonyos rovásfelirat Penszékr?l (Mostani, francia helyesírás szerint: Pinsec), mely annak ellenére, hogy értelmér?l viták folynak, egyértelm? magyar jellegzetességeket mutat. Kora pedig mindössze valami ötszáz év! Ottlétükre az a hivatalos magyarázat, hogy ugyebár Atilla 452-ben elveszítette a Katalaunumi csatát, és a fejvesztett menekülésben egy csapata eltévedt a hegyekben, és a környez? hatóság haragja el?l behúzódott abba a völgybe, mely egészen a XIX. századig teljesen el volt zárva a külvilágtól. Ott megtelepedtek, és vígan éltek, míg Szörényi Levente meg nem fejtette a rovásfeliratukat... Ebben a szép történetben azért van egy-két valószínűtlen elem, els?sorban is a Katalaunumi csata kimenetele. Ez volt ugyanis Atilla legnagyobb hadjáratának, sok jelent?s olasz város, Milánó, Velence, Aquilea elfoglalásának kezdete, a végén pápalátogatással díszítve, és mindez olyan nyilvánvaló, hogy azt már nem lehet fokozni. És ugyanakkor ellenfelének, Aetiusnak utolsó nyilvános szereplése! Gondoljuk meg: a hivatalos történetírás szerint a h?s Aetius legalábbis döntetlent ért el a kétségbeesett Atillával szemben, majd másnap, még véres csizmában, nyu-gállományba vonult, a megvert Atilla pedig immár senkit?l sem zavartatva, kifordítja a taljánokat csizmájukból, s?t hol diadalmas, hol kétségbeesett seregének egy retteg? ezredét eközben még el is veszíti valahol az Alpokban. Akik persze vagy magukkal vitték a hadjáratba feleségeiket, vagy összeházasodtak a rájuk dühödten vadászó helybéliekkel, esetleg osztódással szaporodtak néhány generáción keresztül.

Két lehet?ség marad: vagy a hülyeség netovábbja tombolt ott és akkor mindkét rész?l, vagy ?shonos hun lakossága van az Alpoknak. Egy bizonyos, hogy a történetíró, e tárgyban tudomásom szerint Jordanes, mint Illig úr és kollégái által leleplezett annyi más társa, hazudott. Úgy t?nik, a leginkább nyilvánvalót, hogy tudniillik Atilla Katalaunumnál is fölényesen elpáholta az ellene felvonulókat, még egy darabig nem fogja megemészteni történetírásunk.

Szerző: a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló